

't Spycckertje

Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw

Karrenmuseum Essen vzw

Secretariaat: HEEMHUIS, Moerkantsebaan 48, 2910 Essen

Tel. 03/667.73.90 - Fax 03/677.11.42 - e-mail: heemhuis@skynet.be

Verschijnt driemaandelijks
Afgiftekantoor 2910 Essen 1

3de trimester 2008
23ste jaargang n° 3

Aan alle bezitters van een uniform	3
Tentoonstelling Rudi Devoght	4
Chocolade groeit aan bomen	5
25 jaar Ambachtendag in het Karrenmuseum	7
Verslag vrijwilligersuitstap	8
Sponsors Karrenmuseum	9
Vrijwilligers zijn onmisbaar	10
De Mobiele Kiosk (deel 1)	11
Kermisconcerten	15
Week van de Smaak	15
Programma Karrenmuseum	15

KERMISCONCERTEN

14 SEPTEMBER 2008 - HEUVELPLEIN

Op zondag 14 september 2008 zullen de KERMISCONCERTEN reeds voor de vierde maal doorgaan. De vorige edities gaven een kans aan verscheidene, meestal Essense groepen om hun muzikaal talent ten gehore te brengen op het Heuvelplein. Gezien het succes van de afgelopen jaren mogen we stilaan beginnen spreken van een mooie traditie. Dit jaar hebben we opnieuw een gevarieerd programma voorzien om iedereen een sfeervolle muzikale dag te bezorgen.

Voor de komende editie hebben alvast volgende namen bevestigd: *Hoger Streven*, *Happy Swingers*, *Tattoos 'n Scars* en *Crème Brûlée*. We hopen iedereen met een hart voor muziek en lust voor een nazomerse verfrissing op het Heuvelplein te mogen begroeten.

Voor meer informatie:

Bjorn Gabriëls: 0486 917 093
bjorngabriels@hotmail.com
Joris Van Mol: 0474 277 323
joris.van.mol@telenet.be

Aan alle bezitters van een uniform

Op zondag 14 september vindt de Open Monumentendag plaats. Traditioneel gaat dan ook ons Gerard Meeusen Museum open.

En ook dit jaar zitten we niet verlegen om een stunt. Vorig jaar vroegen we aan de Essense verenigingen om hun vlag te komen laten fotograferen. De oproep was een succes.

Goed 35 vlaggen werden geïnventariseerd en voor de moeite kregen de vlaggendragers een pintje of een koffieke.

Dit jaar doen we een nieuwe oproep. Was u in een vorig leven actief bij de spoorwegen, de post, de politie, de busmaatschappij, het leger, een fanfare of een andere dienst, vereniging of jeugdbeweging waar u vroeger een uniform droeg, kom dan om 11u in dat uniform langs in het Gerard Meeusen Museum. Doe het aan, maar als het niet meer past, breng je het gewoon mee. Wij gaan wederom iedereen fotograferen en zoals vorig jaar bezorgen we later aan de 'deelnemers' een foto. Uiteraard trekken we dit jaar ook een groepsfoto en noteren we een en ander in verband met uw oude uniform.

Voor al dat gezwoeg ligt ook weer een consumptie klaar. Ook wie vandaag een uniform draagt op zijn werk of bij een vereniging, is in dat uniform welkom. Geef dit bericht gerust door aan bekenden mét een uniform. Hoe meer zielen hoe meer vreugd!

Heemkundige groeten,
Jan Suykerbuyk
Voorzitter

Tentoonstelling Rudi Devoght

Tijdens de maand juli stelt de kunstenaar Rudi Devoght uit Hoogboom gedurende de week-ends zijn werken ten toon op het domein van het Karrenmuseum Essen vzw.

Telkens opnieuw is het voor hem een uitdaging om kunst op te tillen naar een bepaald niveau.

Met verwrongen schroot en oude ambachtelijke werktuigen brengt hij zijn werken tot leven. Zijn beelden zijn gemaakt van gerecycleerde voorwerpen die reeds een leven achter zich hebben en na een rustperiode een nieuwe bestemming krijgen als beeld.

Het zijn unieke stukken die zowel de huiskamer als de tuin kunnen sieren. Ze nodigen uit om te kijken, te voelen, te onderzoeken, of er over na te denken. Ze kunnen stil of uitbundig zijn, beweeglijk of star, positief en vrolijk, of ingetogen en behoudend, maar steeds weer stralen ze een grote kracht uit.

Zijn grootste creatie is het maken van paarden, waarvan er een prachtig exemplaar te zien is in Hoogboom.

Dit werk getuigt van de gedrevenheid van de kunstenaar die steeds overloopt van inspiratie en geen uitdagingen uit de weg gaat.

Ook in Kapellen, Lillo en weldra in Zandvliet zijn er werken van hem te bewonderen.

Zijn tentoonstellingen zijn meer een sociaal gebeuren waarin mens en kunst dicht bij elkaar kunnen komen.

Er kan ook concreet worden meegewerkt aan het verwezenlijken van zijn volgende werken in de vorm van het schenken van oude werktuigen als: hamers, bijlen, schoppen, rieken, pikhouwelen, vijlen, beitels, tangen, sikkels enz....

Deze zijn zeer welkom en er kan contact worden genomen met Rudi op het nummer 03/605.50.11. Een voorproefje is te zien op zijn website www.devoghtrudi.tk.

De kunstenaar is aanwezig elke zaterdag en zondag in de maand juli van 13 tot 17u.

Chocolade groeit aan bomen

In het kader van Werelderfgoeddag, 13 april jl., presenteerde Brugge zich in al zijn pracht. 'Die scoone' was onderverdeeld in zes wandelingen.

Men kon zich, met gids, verdiepen in kerken, musea, gebouwen, binnen, buiten, Hans Memling met zijn Primitieven als pluspunt.

In iedere rondgang schuilde iets van romantiek: 'Tour d' amour' spande de kroon. De gids slaagde met voorsprong door in haar 'tour' enthousiast te vertellen over wat de graaf van Vlaanderen had met zwanen, symbool van de stad. De 'langhalzen' behoorden tot zijn 'recht': hij liet ze kweken om de mooiste uit te zetten op het Minnewater. De vetste kwamen in zijn keuken terecht waar een keukenprinses ze zorgvuldig bakte en braadde. In groot gezelschap werden ze met garnituur opgediend. Met de blote hand rukte hij als eerste een poot uit, kloof tot op het bot en slingerde de rest over zijn schouder de zaal in. Alleen strenge straffen hielden de Bruggelingen op de kant, de durvers doken het bos in en stroopten een konijn.

Van de zwaan stapte de gids zachtjes over op de pure liefde tussen twee mensen, tenslotte belandde ze bij de openbare badhuizen waar de liefde langs de kassa ging. De steegjes daarheen waren smal, bochtig en

slecht verlicht. Het kwam de klanten goed uit om snel in het donker met een klopje op de deur de stomende kuipen te bereiken.

Na de middag hield de 'chocolade-wandeling' het publiek in de ban. Brugge heeft vooral door het toerisme de chocolade in grote letters in zijn woordenboek gezet. Belgische chocolade is gekend tot in Japan, men spreekt onder elkaar over de 'stjookolatrie' aan te doen, in handige verpakking halen de bonbons het thuisland.

In de jaren zeventig hielden drie bekende merken een zaak in Brugge open, nu loopt men blindelings in één van de zestig winkels binnen! Dames met witte handschoenen buigen zich ritueel over talloze variaties en schuiven ze voorzichtig in een gepaste box. Een gekende firma trakteerde alle gasten op pralines van topkwaliteit, maar hoe was de weg naar deze Himalayahoogte?

Met de ontdekking van de andere kant van de wereld (15de eeuw) kwam men in tropische landen de cacaovrucht tegen, een soort lang ovale meloen, van weinig waarde voor de inheem-

se bevolking. De veroveraars maaiden de vruchten uit de bomen, in de val brak er al eens een open. De zaden in de zon gedroogd, lieten van de schil ontdaan een grauw bruin poeder over.

Voor honderd zaden kocht men een slaaf, dus toch ... Waren de wrede conquistadores aanvankelijk uit op goud, nu lieten ze de slaven cacao-plantages in cultuur brengen onder bananenbomen.

In de vochtige warmte daalden de bomen van 15 naar drie meter en meerdere oogsten per jaar. De bezetters verscheepten lading na lading naar Spanje, het geheim voer mee!

Aan de overkant stelde men de vracht serieus in vraag, balen met gedroogde meloenpitten: wat kon daarmee?

Ten slotte liet Karel V de vrachten naar de Lage Landen komen zonder doel voor ogen. Uiteindelijk kochten de 'gapers' in Brugge (apothekers) een paar balen op en ontdekten in de gestampte en gezeefde zaden een bruin poeder dat aangengend met water en honing een energiebron opleverde!

In de koffiehuisen kreeg de drank, met warme melk, al gauw drie sterren, zeer in trek bij dames!

Zoals zoveel bij toeval ontdekt wordt, verging het ook de bonbon.

De kok van maarschalk Du Plessis-Praslin? (17de eeuw) maakte de eerste: een gebrande amandel, geglaceerd met suiker en likeur in vloeibare chocolade gedompeld. Steeds meer variaties rond dit recept maakte van menig liefhebber een verslaafde, de oudste firma van het land is getuige.

De bonbons die tijdens de wandeling aangeboden werden, waren van superkwaliteit, zo heerlijk zo zacht, zo slecht voor de lijn maar berouw komt altijd na de zonde!

Toen de groep uiteen ging begon het behoorlijk te regenen maar Hans Memling bood een schitterend schuiloord.

Het Sint Janshospitaal is dé omgeving en altijd de moeite waard om de van dichtertelijke kalmte overgoten schilderijen en werken te bekijken. Heel anders, maar even goed als 'Tour d' amour' en het 'chocoladeonderhoud'.

Met dank aan het Davidsfonds
afd. Essen-Wildert
Elly de Bruijn

25 jaar Ambachtendag in het Karrenmuseum

Vandaag de dag, in de 21ste eeuw, is er meer dan ooit gebrek aan "tijd". Gelukkig is dat een element waar de mens niet bij kan ingrijpen, of dat te koop is.

Bij het bekijken van oude werken of voorwerpen in het museum, kan men zich afvragen waar de mensen vroeger de tijd haalden om dergelijke mooie stukken te maken. Er waren nauwelijks opleidingen. Men ging in de leer bij een vakman die alle technieken aanleerde. En verder werd er geleerd door eigen ervaring.

Al 25 jaar lang probeert het Karrenmuseum zoveel mogelijk van deze kennis en kunde te bewaren en eens per jaar te tonen in de "Ambachtendag".

Jaarlijks wordt het moeilijker om mensen te vinden die de oude technieken nog kennen, maar telkens is het toch weer een topdag met 2500 bezoekers. Deze grote belangstelling uit zich ook in het feit dat er als maar meer mensen weer een oud vak willen aanleren. Voorbeelden daarvan zijn manden vlechten, paarden beslaan, rietdekken, hout bewerking, enz.... Ook de dames storten zich terug op bezigheden uit de oude tijd

als strovlechten, kantklossen, wol verven, spinnen en dergelijke. Er zijn weer imkers en er worden weer verfpanten geteeld. Kortom, vakmanschap mag niet verloren gaan.

Aangezien het dit jaar de 25ste keer is dat er een "Ambachtendag" wordt gehouden, meenden we dat er een feestelijk tintje aan moest worden gegeven. Het wordt een heel weekend terug naar de oude tijd. Op zaterdag 30 augustus 2008 vieren we kermis, met allerlei kramen, zweefmolen, goochelaar, waarzegster, volksspelen, en nog veel meer. De reus "Baas Ganzendonk" laat ons genieten van zijn eigen bier, en muziekgroep Art Fest leert ons weer dansen als vanouds.

Zondag 31 augustus 2008 van 10 tot 18u is, zoals andere jaren, voorbehouden voor echte ambachten, met een aantal demonstraties en randactiviteiten als muziek en dans.

Gedurende het hele weekend wordt er aan "Den Draad" achter het Koetsenhuis een legerkampement uit de eerste wereldoorlog opgesteld, en kan er ervaren worden hoe het leven aan het front moet zijn geweest.

Vrijwilligersuitstap

Op 17 mei 2008 was het weer zover, de jaarlijkse uitstap van de vrijwilligers van het Karrenmuseum. Passend in de belangstellingssfeer van de deelnemers had het bestuur een prachtige trip gepland naar enkele musea in Noord Brabant.

Het weer bleek aanvankelijk een beetje spelbreker te spelen, maar gewapend met paraplu en andere middelen kon het ons niet deren. Later bleek het overigens nogal mee te vallen.

Stipt om 8.30u kwam de autobus van de firma Verpalen voorgereden en weg waren wij naar onze eerste bestemming nl. het Museum voor Nostalgie en Techniek van Wim van Schayik in Langenboom.

De enthousiaste man stond ons, breed armzwaaiend, op te wachten om de bus zo dicht mogelijk voor de ingang te loodsen, kwestie van met propere voetjes zijn domein te kunnen betreden want naar hij ons toevertrouwde, hij kuist niet graag. De mannen beamen dat uiteraard. Bovendien had hij voor de gelegenheid de Belgische driekleur uithangen om ons welkom te heten.

Bijgestaan door zijn 'meisje' werd ons koffie aangeboden en kon de rondleiding in zijn museum beginnen.

Wat je daar te zien krijgt acht je niet voor mogelijk. De verzameling omvat zowel oude ambachten, als huishouden, gereedschappen, tractoren en machines, wassen en strijken, stationaire motoren, radio's, telefoons, scheepvaart, fietsen, miniker-mis in actie ... te veel om op te sommen. Je vraagt je af hoe die man dat alles bijeen heeft gekregen. De heer van Schayik maakt er bovendien een punt van dat alles functioneert zoals het hoort. Je kan in het museum wel drie dagen rondlopen voor je alles grondig hebt bekeken. Echt de moeite waard.

Terloops vernamen we nog dat Van Schayik destijds zakelijke connecties had met Christ Van de Keybus uit Essen (IPSAM).

Stipt volgens schema begaven we ons vervolgens naar eethuis 'Den Bens' voor onze warme maaltijd. Viel dat mee, je kon zowaar een indigestie eten voor een schappelijke prijs; nooit gezien in Nederland.

Daarna trokken we richting Boxmeer voor een korte historische wandeling en een gegidst bezoek aan het kasteelmuseum: klooster van Julie Postel, kapel en kelder van het landhuis. Jammer van de zwakke draagkracht van het stemgeluid van de gids al-

daar, waardoor menig deel van zijn uitleg over de levensgewoonten van de toenmalige bewoners verloren ging.

Wat opvalt in het kasteel is de prachtige monumentale trap, met speciale constructie, die naar verluidt aan de muur is opgehangen.

Verder onthouden we dat de dienststers aan de deuren konden zien

welke kamers zij wel dan niet mochten betreden.

De lekkere pint daarna, aangeboden door het Karrenmuseum in één van de etablissementen van Boxmeer, besloot onze dagtrip.

Geslaagd en alleszins voor herhaling vatbaar.

Theo Jordaens

Het Karrenmuseum vzw dankt de sponsors die de werking van het museum mogelijk maken

Graham Packaging

Architectenbureau
Van Boxel,
Hectors en Van Laer
Bvba

Bank & Verzekering

bedtime

Met steun van de
gemeente Essen

Met steun van de
Vlaamse overheid

Vrijwilligers zijn onmisbaar

Theo Jordaens (69j) en Ria Tobback (66j) zijn een typisch gepensioneerd koppel. Nooit thuis, altijd druk bezig, agenda bijhouden om alle afspraken te kunnen onthouden enz...

En juist dergelijke mensen vinden nog tijd om als vrijwilliger mee te draaien in ons museum.

Ze zijn er langzaam in gerold of ingetrokken door broer Lode, onze vroegere conservator en mentor van velen. Deze leefde zowat in het museum en vroeg daarom wel eens hulp van de familie voor wat opkuiswerk of deelname aan activiteiten.

In 1970 kwamen Theo en Ria in het Vossenbos wonen, dicht bij de Kiekenhoeve waar korte tijd later het Karrenmuseum ontstond. Het was vlakbij en handig om de kinderen eens mee te nemen als er een tentoonstelling of karweitje te doen was.

Ria hielp bij het opzetten ervan, maakte bloemstukjes om de schuur wat op te fleuren, deed bij toezicht doen graag een babbeltje met de bezoekers.

Theo was eerder een stille kracht, en is dat nog steeds. Altijd bereid om te helpen bij de dinsdagwerkjes, de zondagdienst of poorten sluiten. Als er een manneke te kort

is, is Theo de eerste aan wie gedacht wordt om hulp aan te vragen. Al vele jaren zijn beiden present op de Ambachtendag en al even veel jaren breit Ria aan dezelfde sok, gezeten aan de Vrouwenloods.

Als huisvrouw heeft ze dan ook veel ervaring met dergelijke dingen. Tussendoor past ze op de kleinkinderen, speelt nog tennis en blijft getrouw op post bij "Kind en gezin" om baby's te wegen.

Theo jocht nog elke zondag zijn kilometers, klust bij de kinderen, is hovenier en schilder in de familie, en toch heeft hij daarnaast nog tijd voor ons aller museum.

Met Theo en Ria op het terrein is er altijd weer gezelligheid.

De Mobiele Kiosk

Deel I

De opkomst van de kiosk

Het woord kiosk is afkomstig uit het Perzisch en verwijst naar een voorwerp dat zorgt voor schaduw. In Perzië, India en het Ottomaan-se Rijk zijn ze reeds bekend vanaf de 13de eeuw.

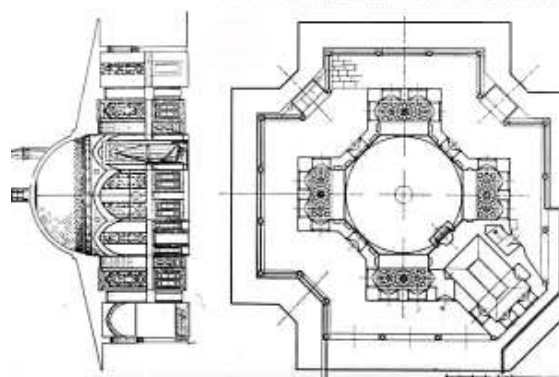
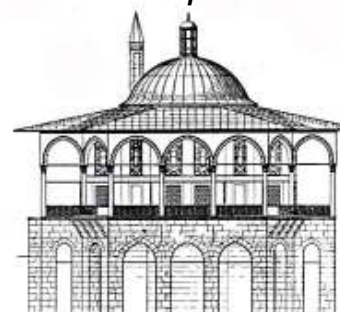
Als bouwtype werd het geïntroduceerd door de Seldjoeken. Het was een klein gebouwtje verbonden aan de moskee, dat bestond uit een overkoepelde hal, met open bogen aan de zijkant. Dit concept evolueerde tot kleine en tegelijkertijd overdadige residenties, die de tuinen van de Ottomaanse sultans en Islamitische groten sierden.

Deze tuinkiosken, de voorlopers van onze muziekkiosk, waren schaduwrijke schuilplaatsen tegen de zon, waar lyrische tonelen en liefdestafelen de gasten verlustigden. Het ging meestal om een open zomerhuis of tuinpaviljoen waarbij het dak werd gedragen door zuilen.

De kioskgeschiedenis start in de 13de eeuw met als voorbeeld de kiosk van Kony (1250) en later de Chinili kiosk (1466), de Revan kiosk (1635) en de Baghdad kiosk (1638).

De Baghdad kiosk in het Topkapi Paleis werd gebouwd door sultan Murad IV in 1638-39. Ook dit gebouw is voorzien van een koepel en biedt zicht op de tuinen van het paleis en op de stad Istanbul.

Naar Europa

De contacten met het Midden-Oosten en het daarmee gepaard gaande oriëntalisme, begeesterde bij het begin van de 18de eeuw Europa. Dit zorgde ook voor het overwaaien van de kioskmode.

De kiosken werden gebruikt als tuinpaviljoen, waar onder het nuttigen van koffie of andere drank en spijzen, naar muziek geluisterd werd.

De muziekkiosk

Door de opkomst van fanfares en harmonieën in de 19de eeuw groeide de vraag naar een al dan niet permanent podium. Het principe van de kiosk bood daarvoor een uitkomst. De verhoogde, symmetrische en langs elke zijde open gebouwtjes verschenen op menig dorps- en stadsplein.

Vooral in het begin van de 19de eeuw zijn kiosken vaak tijdelijke, houten constructies, opgericht naar aanleiding van een bepaalde gelegenheid.

Wanneer deze feestgebouwtjes evolueren naar permanente construc-

ties, wordt er ook meer gebruik gemaakt van gietijzer en metaalstructuren. Een mooi voorbeeld is de kiosk in het Warandepark in Brussel, gebouwd door Jean-Pierre Cluysenaar.

Voornamelijk in parken en tuinen, blijft men toch houten kiosken bouwen, zoals de muziekkiosk in de Antwerpse Zoo. Vaste, volledig houten kiosken, hoeveel er in Vlaanderen ook waren, overleefden de vooruitgang amper.

Omtrent de overgang van de 19de naar de 20ste eeuw, tijdens de "Belle Epoque", waren muziekkiosken erg populair. Ze stonden op pleinen en in parken van steden en gemeenten.

Aan de kust werden de kiosken tijdens het zomerseizoen op de zeedijk geplaatst. In De Panne stond op de zeedijk, tegen het strand, een vaste kiosk, die echter in de Tweede Wereldoorlog vernietigd werd. In Blankenberge bevonden zich twee kiosken op de pier.

De basis van deze enorme bloei was het ontstaan van muziekfestivals, waar muziekkorpsen 'kampten voor de grootste prijs' of om een medaille in de wacht te 'spelen' waarmee zij hun vaandel versierden.

Tot aan het begin van de Eerste Wereldoorlog waren muziekkiosken ook steeds een attractie op de wereltentoonstellingen. Dit was ondermeer het geval in Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Luik en op de provinciale tentoonstelling in Sint-Truiden.

De mobiele Bredford kiosk

Een ander type is de mobiele houten plooi-kiosk. Deze is gemonteerd op een grote wagen en is daardoor makkelijk ver-plaatsbaar. Dat had als voordeel dat dezelfde kiosk op verschillende pleinen of parken van het dorp of de stad kon opgesteld worden.

Eens de bestemming is bereikt, klappen de zijwanden van de wagen open en vormen zo de vloer van het podium. De mast wordt omhoog getakeld en de grote paraplu opengevouwen. Het geheel wordt afgewerkt met een trap en panelen langs de zij-kanten die tevens dienen als balustrade van het podium.

De mobiele kiosk of kioskwagen van het Karrenmuseum werd, op

bestelling van de gemeente Merksem, in 1925 gebouwd door Benoit Joseph Bredford. Hij was inrichter van openbare feeste-lijkheden en handelaar, wonend in de Clae-straat 32 te Brussel, waar hij ook een toonzaal had.

De kioskwagen werd aangekocht voor 28.500 frank op 30 juni 1925. Enkele maanden eerder, op 16 mei, leverde hij al een volkomen gelijkaardig model aan Roeselare.

De kiosk bleef eigendom van de toen nog zelfstandige gemeente Merksem tot 1980.

Dankzij bemiddeling van de directeur van de Rijksmiddelbare School Essen, die schepen was in Merksem, kwam het Karrenmuseum in het bezit van deze kiosk.

Naar Essen

Voordat de kiosk naar Essen kwam, stond deze in het fort van Merksem.

Op 24 april 1980 werd de kiosk getransporteerd naar het Karrenmuseum.

In 1983 wordt de kiosk opgesteld voor de 'fietshappening weekend Knack', duidelijk gesponsord door Knack en Vitelma.

Op donderdag 25 januari 1990 treft een storm één van de loodsen van het museum. Let op wat zich onder de slachtoffers bevond: het aanhangwagentje van de mobiele kiosk.

In 1992 wordt de oorspronkelijke planken vloer vervangen door multiplex platen. Daarnaast werden enkele snelle reparaties aan de trap en podiumraamwerken uitgevoerd. Al deze aanpassingen mochten niet meer baten.

De mobiele kiosk was in 1998 nog slechts een schaduw van haar glorieertijd... een zinkend schip.

Dat Merksem zulk een pronkstuk bezit zullen maar weinig Merksemnaren weten. Deze theaterwagen staat reeds een 10-tal jaren gestald in het Merksemse Fort. Deze werd vroeger gebruikt ter gelegenheid van gemeentelijke openluchtfestiviteiten. Na de verhuis van de reinigingsdienst naar de nieuwe gebouwen aan de Deurnebaar kregen de loodsen op het Fort een andere bestemming en werd voor de wagen een andere, geschikte stalingsplaats gezocht. Uiteindelijk werd beslist deze antieke wagen te schenken aan het Karrenmuseum van Essen dat de wagen zal restaureren en op een geschikte plaats tentoonstellen.

3 augustus:

ZoZo **VLECHTDAG:**
Demonstraties van allerlei
vlechttechnieken

9 augustus:

Cursus Nachtvinders,
Praktijkles: inschrijven verplicht,
via Natuurpunt Noorderkempen

10 augustus:

ZoZo **HOUTDAG:**
Demonstratie van onder meer
houtdraaien, zagen, disselen,
sculpteren...

17 augustus:

ZoZo **DANSNAMIDDAG:**
Gildedansen, countrydansen
en kinderdansen

24 augustus:

ZoZo **OLDTIMERDAG:**
Oldtimers op bezoek, de mensen
krijgen de kans een ritje te maken.

24 augustus tot 14 september:
Tentoonstelling
"25 jaar Ambachtendag"

30 augustus:
BOERENKERMIS:
Volksvertier voor jong en oud met
zweefmolen, volksspelen, muziek,
reus, goochelaar, jongleur...

31 augustus:
AMBACHTENDAG:
Demonstratie oude ambachten en
ambachtenmarkt

14 september:

Open Monumentendag:
Vlaanderen "20ste eeuw"

21 december:

KERSTGEBEUREN ANNO 1900

WEEK van de SMAAK: 21 november **Culinaire avondwandeling**

Maria Gommeren gidst langs historische gebouwen
die met eten te maken hebben en verteld er verhalen over.
Afsluiting in het Beekdal met quiche lorraine en Elzassers wijn.

Deelname: 6 euro - **Vooraf inschrijven**

”Drukwerk aan verlaagd tarief”

Verantwoordelijke uitgever: Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw
Heemhuis
Moerkantsebaan 48
2910 Essen

Afgiftekantoor: 2910 Essen 1

België - Belgique
P.B. - PP
2910 ESSEN
BC 30355

'T SPYCKERTJE

Driemaandelijks tijdschrift van de
Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw

3de trimester 2008

23ste jaargang n^o3

BESTEMMELING:

Indien onbesteld gaarne terugzenden aan: Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw
Moerkantsebaan 48
2910 Essen
Tel. 03/667.73.90 - Fax 03/677.11.42
e-mail: heemhuis@skynet.be